

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

การใช้อำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการออกหรือไม่ต่ออายุ ใบอนุญาตเกี่ยวกับกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ต้องคำนึงถึง ประโยชน์ในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสำคัญ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๒๖๐/๒๕๖๘)

แม้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๔/๒ วรรคหนึ่ง ตอนท้าย บัญญัติให้การขอรับใบอนุญาต การออก ใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น และมาตรา ๓๔/๓ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) บัญญัติให้หน่วยงานมีหน้าที่ออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย และค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ก็ตาม แต่การที่หน่วยงานยังไม่มีข้อกำหนดท้องถิ่นดังกล่าวก็ไม่ใช่เหตุที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะปฏิเสธการต่อ ใบอนุญาตได้ หากการต่อใบอนุญาตดังกล่าวยังสามารถดำเนินการตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและ หลักเกณฑ์ที่เหมาะสม และเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะด้านความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://shorturl.asia/nH83E>